

Maria Magdalena

Periodethema: Opgestaan!
Johannes 20: 11-18

KERNTEKST

'En als zij dit gezegd had, keerde zij zich achterwaarts, en zag Jezus staan, en zij wist niet, dat het Jezus was.' (Joh. 20: 14)

UITLEG VAN DE KERNTEKST

De Heere Jezus zegt tegen Maria: Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader. Wie de Heere Jezus kent mag het weten: nog even... en dan zal ik voor altijd bij Hem zijn.

BEGINSITUATIE

Vorige week hebben de kinderen gehoord dat de Heere Jezus is opgestaan uit de dood. Dit verhaal sluit daar op aan.

DOELSTELLINGEN

- De kinderen horen van het verdriet van Maria en hoe de Heere haar verdriet wegneemt.
- De kinderen horen dat God voor ons zorgt en van ons afweet. Hij kent ons.
- De kinderen horen dat er door het werk van de Heere Jezus redding is van de straf.

INDELING

- Maria gaat 's morgens vroeg naar het graf om de Heere Jezus te zalven.
- Ze schrikt als het graf leeg is en gaat naar de discipelen in Jeruzalem.
- Later op de morgen gaat ze terug naar de tuin.
- Engelen praten met haar.
- Maria ziet de tuinman en vraagt in haar verdriet waar haar Meester is.
- De Heere Jezus laat Maria zien wie Hij is.
- Maria valt op haar knieën en wil Hem aanraken. Dat mag niet.

- Dan is Jezus weg en Maria weer alleen, vol blijdschap.

ZINGEN

Psalm 21 :4 en 5

'Maria kwam bij het graf'

'De Heer' is waarlijk opgestaan'

UITLEG VAN DE PSALM

Wat een majesteit en glans. De Heere Jezus is opgestaan uit de doden. Hij is een *alvermogend Opperheer*. Hij kan álle dingen, Hij is de Koning der Koningen.

BORDPLAN

Plaat van Maria Magdalena bij het graf.

INTRODUCTIE

Weten jullie nog waar het vorige week over ging? Wie ging er 's morgens heel vroeg naar het graf? Wat wilde ze gaan doen? Wat zag ze toen ze bij het graf kwam? Wat deed ze?

BRUGZIN OF BEGINZIN

Luister maar hoe het verder gaat met Maria Magdalena. Zal de Heere haar zo verdrietig laten?

Vertelling

Wat een verdriet heeft ze, haar ogen staan vol tranen. Ze kan niet stoppen met huilen. Het is ook zo erg allemaal, zo verdrietig. Vanmorgen, heel vroeg toen het nog donker was, was ze hier ook en toen had ze het ontdekt. Het graf van haar Meester was leeg. De grote, zware steen was weg! Haar Meester was er niet meer, Hij is gestolen. Vreselijk. Ze heeft geen idee waar Hij is. Ze was direct omgedraaid en teruggierend naar Jeruzalem, naar de discipelen. Daar had ze alles verteld.

Nu is het inmiddels niet donker meer. De zon is opgekomen en het is licht geworden. En daar is ze weer, in de tuin van Jozef van Arimathéa. Want daar is haar Meester vrijdag begraven. Daar wilde ze vanmorgen vroeg naar toe gaan. Ze wilde nog één keer voor haar Meester zorgen, nog één keer Zijn lichaam zalven. Maar Hij is weg.

Daar loopt ze de tuin weer in. Ze loopt langzaam naar het graf toe, het open graf. Ze huilt. Dikke tranen rollen over haar wangen. Terwijl ze huilt, bukt ze zich voorover. Ze kijkt in het graf van de Heere Jezus. Leeg, echt leeg. Of toch niet? Nee, ze ziet wel iets in het graf. Daar zitten twee engelen. Twee knechten van God. Hij heeft ze uit de hemel naar de aarde gestuurd. De engelen zitten daar in witte klederen. Vanmorgen waren ze er ook al. Maar toen was Maria zo verdrietig en zo geschrokken, dat ze nergens naar keek en zich direct omdraaide en terugrende naar Jeruzalem.

Eén engel zit op de plaats waar het hoofd van de Heere Jezus gelegen heeft en de andere engel zit op de plaats van de voeten van de Heere Jezus. Maria Magdalena blijft in de opening van het graf staan. Ineens hoort ze een stem: 'Vrouw, waarom huil je?' Weten die engelen dat dan niet? Natuurlijk wel. 'Omdat ze mijn Heere hebben weggenomen en ik weet niet waar ze Hem gelegd hebben.' Vol verdriet draait ze zich om.

Hé, ze is niet alleen in de tuin. Achter haar staat een Man. Maria heeft Hem nog nooit gezien, ze weet niet Wie het is. De Man kijkt haar aan. 'Vrouw,

waarom huil je? Wie zoek je? Ineens wordt Maria blij. Oh, deze Man kan haar vast helpen. Het is de tuinman, misschien heeft hij wat gezien. Vannacht of gisteravond. Misschien kan Hij haar vertellen waar ze haar Meester gelegd hebben. Maria, kijk toch eens goed. Kijk eens naar die ogen. Ken je deze Man echt niet? 'Meneer, als u Jezus hebt weggehaald, vertel mij dan alstublieft waar Hij is. Waar u Hem gelegd hebt. Dan zal ik Hem weghalen.' Het blijft stil. Maar Maria is zo verdrietig dat ze het niet eens in de gaten heeft. Haar ogen zijn zo vol tranen dat ze niet eens goed naar die Man kijkt. Ze heeft echt niet in de gaten Wie er voor haar staat.

Dan klinkt er een stem: 'Maria.' Zo vol liefde en bewogenheid. Wat?! Die stem, die stem die kent ze. Dat is, dat is... Nee dat kan niet. Dat is de stem van haar Meester van Wie ze zoveel houdt. *Ja, de Heere kent Zijn kinderen. Hij weet alles van ons. Hij had het verdriet van Maria gezien. En nu gaat de Heere Jezus voor haar zorgen. Hij gaat haar zelf vertellen en laten zien dat Hij niet gestolen is, maar dat Hij leeft. Hij is niet langer een dode Jezus, maar een levende Jezus. Hij weet ook wat jij nodig hebt. Misschien ben je ook wel ergens verdrietig om. Vertel het maar aan de Heere. Hij wil je helpen en troosten. Want Hij is nog steeds de levende God, Die vanuit de hemel voor ons zorgt.*

Als Maria die stem hoort, draait ze zich om. 'Rabboni, Meester.' Ze heeft haar Heere terug, Hij leeft! Oh, nu laat ze Hem nooit meer gaan. Maria steekt haar handen uit om de Heere Jezus vast te pakken. Maar de Heere Jezus doet een stap achteruit. 'Nee Maria, raak Mij niet aan.' Dat is ook niet aardig van de Heere Jezus. Hij weet toch hoeveel Maria van Hem houdt? Hij weet toch hoe blij ze is nu ze Jezus gevonden heeft? Mag ze Hem dan niet eens aanraken? Nee, hoor maar. 'Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader, maar ga naar Mijn discipelen en zeg: 'Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader en tot Mijn God en uw God.' Maria moet leren dat de Heere Jezus niet op de aarde zal blijven. Over veertig dagen zal Hij naar de hemel gaan. Het is niet meer hetzelfde als voordat de Heere Jezus aan het kruis gehangen heeft. Alles is nu anders geworden. Het werk van de Heere Jezus op aarde is klaar. Alles is volbracht, de straf is helemaal gedragen. De schuld is volkomen betaald. *Wat een wonder hè dat de Heere Jezus dit wilde doen. Daarom en daarom alleen kan het weer goed komen tussen God en ons. Wij met ons boze, zondige hart hebben straf verdiend. Maar nu wilde de Heere Jezus de straf dragen voor zondige mensen. Iedereen die in de Heere Jezus gelooft, mag weten dat zijn straf betaald is. Weet jij dat ook al? De Heere Jezus is ook voor kinderen gekomen. Ook jij mag bij Hem horen. Dat bid je toch ook elke avond? Schoon mijn zonden vele zijn, maak om Jezus' wil mij rein.*

En Maria? Zij is nog in de tuin. Met ogen vol tranen? Nee, met een gezicht vol blijdschap. Haar Heere leeft! Snel loopt ze de tuin uit. Net als vanmorgen vroeg rent ze weer zo snel mogelijk naar Jeruzalem. Nu niet verdrietig, maar met een blij hart. Voor de tweede keer die dag komt ze bij de discipelen. Ze gooit de deur open en roept het uit: 'Ik heb Jezus gezien, Hij leeft!' Ze vertelt de discipelen precies wat Jezus gezegd heeft.

AFSLUITING

Zo wordt deze dag, die zo verdrietig begon voor Maria Magdalena, toch een blijde dag. Want ze heeft haar Heere gezien! Hij leeft!

VERWERKING

- Kleurplaat van Maria/de vrouwen bij het graf (zie bijlage op de website).
- Zing het lied 'De Heer' is waarlijk opgestaan.'
- Praat over gevoelens. Hoe voelde Maria Magdalena zich? Is dit herkenbaar voor de kinderen? Voelen ze zich ook weleens zo. Wat doen ze dan? Hoe voelde Maria zich toen ze 's morgens vroeg bij het graf kwam? Hoe voelde Maria zich toen ze later op de morgen bij het graf kwam? Hoe voelde Maria zich toen ze later op de morgen de tuin uit liep? Gebruik picto's van een verdrietig, blij, bang, boos gezichtje.

